

Åbent brev til Ida Auken – En reaktion på åbent samråd den 30.04.2019 i Folketingets Energi-, Forsynings- og Klimaudvalg

I forlængelse af åbent samråd i Energi-, Forsynings- og Klimaudvalget om konsekvenser af en udskydelse af havvindmølleparkerne Vesterhav Syd og Vesterhav Nord ønsker vi som bestyrelse for foreningen Stop Vesterhav Nord at knytte nogle kommentarer til de synspunkter, der fra din side blev fremført i mødet.

Det kan undre, at du ikke synes at være klar over, at opstilling af de to kystnære havvindmølleparker er udskudt som følge af afgørelse af 20. december 2018 fra Energiklagenævnet, der ophæver og hjemviser den del af Energistyrelsens afgørelse af 22. december 2016, der angår vurderingen af virkningerne på miljøet, til fornyet behandling. Afgørelsen indebærer, at Energistyrelsen skal udarbejde et VVM-tillæg, der omfatter det konkrete projekt, og først herefter kan træffe endelig afgørelse i sagen under inddragelse af den berørte offentlighed og med mulighed for klageadgang.

Ovenstående er årsag til, at ibrugtagning af de to kystnære havvindmølleparker først kan finde sted i 2023.

Der er med andre ord ikke tale om, at regeringen eller de lokale (venstre)politikere ikke står ved den i 2012 indgåede energiaftale og forsøger at udskyde opstilling og ibrugtagning af Vesterhav Syd og Nord, men tale om, at berørte borgere har klaget over den VVM-proces, der har fundet sted i forbindelse med projektets gennemførelse, og har fået medhold i deres klage.

Allerede her burde alle røde lamper lyse, når du taler om demokratiske processer og folkelig opbakning til den grønne omstilling. Vi har repræsentativt demokrati i Danmark, og det indebærer, at vi vælger politikere til at repræsentere vores synspunkter i folketinget. Desværre virker det som om, at nogle af de valgte politikere meget hurtigt glemmer, at det er sådan, det forholder sig. Det bliver politikernes dagsorden, der fremmes, og ikke vælgerens.

Du pointerede flere gange i samrådet, at overvejende del af den danske befolkning går ind for grøn omstilling og vindkraft. Du pointerede desuden, at størsteparten af lokalbefolkningen i Vestjylland går ind for kystnære havvindmølleparker, og at kommunalbestyrelserne i Ringkøbing-Skjern, Lemvig og Thisted kommuner har sagt god for de kystnære havvindmølleparker.

Man får svar, som man spørger, og der er nok ikke mange borgere i Danmark, der adspurgte, ikke går ind for grøn omstilling og grøn energi, men det er ikke ensbetydende med, at de samme borgere også går ind for kystnære havvindmølleparker og den ødelæggelse af naturen, de indebærer.

Det giver ingen mening at forsøge at omstille verden til grøn energi ved at ødelægge den natur og det miljø, vi forsøger at redde.

Der er rigtig mange, der har ejendomme i Vestjylland, og danskere og turister, der holder ferie i Vestjylland, der ikke ønsker kystnære havvindmølleparker i Vesterhavet. Det viser de mange klagesager, der er blevet behandlet i Energifklagenævnet, og det viser det stadigt stigende medlemstal i de foreninger, der er stiftet med henblik på at få flyttet havvindmølleparkerne Vesterhav Syd og Nord længere ud på havet, hvor de ikke kan ses fra land. Det er i øvrigt ikke kun i Vestjylland, at der er modstand mod kystnære havvindmølleparker. Det er der stort set alle steder, hvor disse havvindmølleparker truer med at ødelægge de kystnære landskaber i Jammerland Bugt, Mejlflak, Lillebælt Syd og Omø Syd.

Det er derfor ikke særligt opløftende at høre et folketingsmedlem forsøge at overbevise sig selv og andre om, at det eneste, der tæller, er grøn energi fra kystnære havvindmølleparker, fordi det har vi nu engang vedtaget i 2012, og det holder vi fast i, selvom den teknologiske udvikling i mellemtiden har gjort det ikke alene muligt, men også at foretrække at placere havvindmølleparker med meget større møller længere ude på havet, hvor de ikke ødelægger det kystnære landskab, vi i årtier har arbejdet for at bevare for eftertiden. Du taler meget om, hvad vi efterlader til vores børn, men det virker ikke som om, du har forstået, at det vi efterlader til vores børn, hvis politikere som du kommer til at råde, er vindmøller ligegyldigt, hvor du vender dig hen.

Vi skal forstå at bruge den teknologiske udvikling bedst muligt og ikke stædigt holde fast i løsninger, der allerede nu har vist sig at være kortsigtede og forældede. Vi skal forske og planlægge på en helt anden måde end tidligere. Vi skal have en klimalov og energiaftaler, der ikke indgås i politiske forlig, hvor konsekvenserne af forliget ikke er en del af beslutningsgrundlaget.

Vi er derfor også nødt til at have den fornødne fleksibilitet i vores beslutningssystem og i vores embedsværk, der muliggør, at vi i fornødent omfang kan justere og optimere allerede vedtagne energiprojekter i det omfang, det er hensigtsmæssigt og muligt.

Det er derfor helt forfejlet at tro, at vi kommer i mål med en opfattelse af, at når der en gang er taget beslutning om opstilling af kystnære havvindmølleparker, så kan der ikke ændres på det.

Vi skal naturligvis, hvis det viser sig, at beslutningen om at opstille kystnære havvindmølleparker var en fejltagelse, kunne justere og optimere indgåede forlig, hvis det er hensigtsmæssigt og muligt.

Det er derfor ikke specielt troværdigt at høre en miljøpolitiker stædigt fastholde, at de kystnære vindmølleparker skal gennemføres som aftalt uanset hvad, og nedgøre borgere og politikere, der har en anden opfattelse af, hvordan vi bedst muligt sikrer grøn omstilling i Danmark uden at ødelægge den danske natur og de kystnære områder.

Vi hørte en minister, der igen og igen understregede, at han og regeringen står ved energiforliget fra 2012, men også, at det har gjort indtryk at erfare, at befolkningen ikke ønsker de kystnære havvindmølleparker, og at det er en misforståelse, at møllerne er planlagt opstillet så tæt på land, som tilfældet er. At det i ministerens optik var oplagt nu, hvor projektet er udskudt, at forsøge at tænke nyt og få møllerne flyttet længere ud på havet.

Det burde give anledning til eftertanke og overvejelser om, hvordan vi i fællesskab kan finde løsninger, der ikke kun følger ét spor. Der er ikke én løsning, men mange løsninger på klimaproblemerne, og det skal vi være åbne overfor.

Du hæfter dig meget ved, at det er vindenergi, der skal sikre den grønne omstilling i Danmark, og at det skal gå hurtigt med denne omstilling. Du og andre politikere har også et stort ønske om, at Danmark skal være foregangsland for den grønne omstilling, og at det derfor ikke må fremstå som om, vi ikke tror på egne løsninger, og at vi derfor ikke må se tilbage, men kun frem.

Det er en farlig vej, fordi vi på den måde kan risikere at komme til at fremstå som en nation, der mere går op i sit omdømme som verdens fremmeste indenfor grøn omstilling end tager sig tid til at overveje, om den vej, vi går, også er den rigtige. Vi skal tænke os om, og vi må kunne forvente af vores politikere, at de er i stand til at tage pejling og forstå, når det er tid til at ændre fokus og udvikle.

Det er ikke, som du forsøgte at få det til at fremstå, verdens undergang, at to kystnære havvindmølleprojekter i Vesterhavet udsættes og forsøges revurderet nu, hvor vi har muligheden for det. Og det er ikke dårligt lederskab hverken hos ministeren eller de lokale politikere at udvise rettidig omhu, lytte til befolkningen og finde nye og bedre løsninger.

Vi er mange tilhængere af grøn omstilling og energi i Vestjylland, men vi skynder os langsomt for at få de rigtige løsninger for os, for vores børn og for de kommende generationer. Det vil vi sætte pris på, at alle vores politikere uanset politisk observans tager til efterretning og respekterer.

Samrådet var desværre et trist eksempel på manglende viden om sagens rette sammenhæng og manglende fokus på, hvordan vi fremover sikrer bæredygtige processer herunder offentlighed i forbindelse med den grønne omstilling.